

hout teruggesneden; zij werden slechts hier en daar wat gesnoeid. Zij stonden uitstekend en begonnen allen mooi uit te loopen. Toen begonnen de droogte en de hitte te komen. Herhaaldelijk werden de boomen duchtig gegoten; maar niet-tegenstaande dat begonnen drie van de boomen steeds meer te verwelken. Toen liet Herrmann deze stammen tot in de kroon in stroo inbinden. Het resultaat was verrassend. Reeds na acht dagen begonnen de aldus behandelde boomen weer bladeren te krijgen; en het einde van 't lied was, dat zij tegen 't najaar beter stonden dan de anderen. Uit dit voorbeeld blijkt dus weer wat reeds herhaaldelijk bleek, nl. dat het inbinden der stammen van verplante boomen, bepaaldelijk wanneer het reeds eenigzins groote boomen zijn, zeer nuttig is. Door de stammen met stroo of mos te omgeven, wordt de directe inwerking van de felle zonnestralen op de stammen tegengegaan; en aldus wordt voorkomen, dat het water, 't welk door de stammen heen van de wortels naar de kroon moet worden voortgeleid, vóór het daar gekomen is, verdampt. Boomen, die in niet al te jongen toestand verplant zijn, weerstaan door 't omwikkelen van de stammen met stroo of mos beter de uitdrogende zonnehitte, dan boomen, die veel worden gegoten; en het gieten eischt oneindig meer werk dan het inbinden.

J. R. B.

VII. *Bittere augurken.*

In een paar afleveringen van de „Praktische Blätter für Pflanzenbau und Pflanzenschutz „ onder redactie van Dr Hiltner (jaargang II, 1904) komt een opstel voor van Eckardt, getiteld „ Ueber die wichtigsten, in neuerer Zeit aufgetretenen Krankheiten der Gurken “. Daarin wordt ook gesproken over het bitter worden der augurken. Dit verschijnsel moet, volgens den schrijver, niet aan den eenen of

anderen parasiet worden toegeschreven, maar is naar alle waarschijnlijkheid van weersinvloeden afhankelijk. Bij de enorme hitte en droogte van den laatsten zomer hoorde men veel klachten over bitter worden van de augurken. Vooral kwam dit voor op zandigen grond, waar niet werd gegoten, en waar de planten zonder beschutting aan de zonnehitte waren blootgesteld; planten echter, die behoorlijk werden beschaduwd, gaven normale augurken. Daarom is het goed, aldus gaat de schrijver voort, de augurken tusschen rijen kool of knollen te planten. Reeds de geringe schaduw, die dille geeft, heeft een' goeden invloed. Wanneer de augurkeplanten en de vruchten van deze te veel aan de felle zon zijn blootgesteld, dan groeien de augurken te langzaam, de watertoevoer is te gering en de al te sterk geconcentreerde sappen worden door de hitte chemisch veranderd. Het is dan raadzaam, de vruchten vroegtijdig te oogsten, want hoe grooter zij worden, des te bitterder worden zij. —

Dat te geringe wateraanvoer de augurken bitter zou doen worden, geeft ook de verklaring van een feit, dat de schrijver niet vermeldt, maar dat door mij herhaaldelijk werd waargenomen en waarop ook door de practici meer dan eens mijne aandacht werd gevestigd: wanneer men een' tak van eene augurkeplant beschadigt, zoodat de wateraanvoer door dezen tak in meerdere of mindere mate wordt belemmerd, dan worden alle augurken, die aan dien tak bevestigd zijn, bitter, met name op terreinen, die geheel onbeschaduwd zijn.

J. R. B.

VIII. *Middel tegen aardvlooien.*

In « Der Praktische Ratgeber im Obst- und Gartenbau », jaargang 19, n° 22, 24, 27 komen eenige berichten voor van practici, die de aardvlooien, welke in 't laatste voorjaar zoo enorm veel kwaad aan jonge meiknollen, radijs en kool-